

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 764/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Радољуба Дошовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.44/23 од 07.11.2023. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 број 13/24 од 01.03.2024. године, у седници већа одржаној 08. јула 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радољуба Дошовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.44/23 од 07.11.2023. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 број 13/24 од 01.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К бр.44/23 од 07.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ за које дело му је применом одредаба чланова 22, 25. и 77. КЗ изречена судска опомена.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 13/24 од 01.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног – адвоката Радољуба Дошовића, а пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.44/23 од 07.11.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Радољуб Дошовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из образложења произлази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тач.1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да се у изреци правноснажне пресуде наводи непостојећа бланкетна норма, обзиром да Одлука о измени и допуни одлуке о водоводу Града Куршумлије од 31.03.2017. године нема члан 25. став 1, већ има само 13 чланова, да је код кривичних дела са бланкетном диспозицијом нужно позивање на бланкетне норме, и то како у диспозитиву оптужног акта, тако и у изреци пресуде, јер се само на тај начин може утврдити постојање елемената бића кривичног дела, а пре свега радње извршења, па како у конкретном случају није наведена бланкетна норма, то у радњама окривљеног нема битних обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, већ евентуално прекршаја.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оценио је неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 330. став 1. КЗ, прописано је да ко самовласно прибавља неко своје право или право за које сматра да му припада, казниће се новчаном казном или казном затвора до једне године.

Из чињеничног описа дела датог у изреци првостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, због ког је окривљени АА, правноснажним пресудама и оглашен кривим, и то како објективна обележја, која се односе на радњу извршења, имајући у виду да се у изреци правноснажне пресуде наводи да је окривљени дана 20.05.2022. године, самовласно прибавио право за које сматра да му припада, на тај начин што је након несташице воде са споредног водовода Соколовица – Висока, на коме поседује легалан прикључак и са кога се водом снабдевају непосредни корисници, извршио самовласно прикључење свог објекта, мотела „ББ“ на главну водоводну мрежу на начин описан у изреци пресуде, тако и субјективна обележја кривичног дела која се односе на урачунљивост, умишљај и свест окривљеног о забрањености дела.

Имајући у виду наведено, а посебно чињеницу да се у конкретном случају не ради о кривичном делу са бланкетном диспозицијом, то су неосновани наводи захтева

за заштиту законитости браниоца окривљеног - да у радњама окривљеног нема битних обележја предметног кривичног дела, јер се у изреци наводи непостојећа бланкетна норма“. По оцени овога суда, у конкретном случају је без утицаја чињеница да је првостепени суд у изреци правноснажне пресуде навео да је окривљени поступао противно „непостојећој“ одредби члана 25. став 1. Одлуке о измени и допуни одлуке о водоводу Града Куршумлија од 31.03.2017. године, обзиром да је суд очигледном омашком навео да је реч о члану 25. став 1. Одлуке о измени и допуни одлуке о водоводу Града Куршумлија од 31.03.2017. године, а заправо се ради о члану 25. став 1. Одлуке о водоводу Града Куршумлија, па како се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи предметног кривичног дела, а не прекршаја, то је Врховни суд оценио неоснованим наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се истиче да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Стога је поднети захтев на основу члана 491. став 1. ЗКП, одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**